

§ 5 Forpligtelsen ligesaa vel for Kvinden som for Manden ikke blot, naar det Ægtefælle, hvorefter den resulterer, ophæves ved Døden, men ogsaa naar det ophæves ved Skilsmisse, med Hensyn til hvilket sidste Tilfælde blot skal bemærkes, at det vel nok vil være sjældent, at en Ægtefælle vil faae Noget med dens frastilte Ægtefælles Særfuldbyrd at gjøre, men hvis disse ei behørig forfølges af denne sidste, efter Omstændighederne med Understøttelse af den virkelige Fader eller Moder, maa det Offentlige dog kunne gjøre Forsørgelsesbyrden gjældende mod hin. Derimod indfører Udvalgets Forslag til § 000 en Forskjel, som ikke hidtil har fundet Sted. Medens Manden efter § 000 Lit. a. er pligtig at forsørge Hustruens uægte Børn, naar de indbringes i Ægtefælle, i samme Omfang som hans egne Børn, er det derimod ikke i § 000 Lit. b. paalagt Kvinden at forsørge Mandens uægte Børn, selv om de indbringes i Ægtefælle, videre end saalænge Ægtefælle består og hun altsaa af den Grund tager Del i Mandens Forpligtelse (Udvalgets § 00). Dette er formentlig en velgrundet Forskjel. Thi medens det uægte Barns Moder ifølge Loven har den hele egentlige Forsørgelses- og Opdragelsespligt med Hensyn til det, kan derimod det uægte Barns Fader ingenjinde efter Loven tilpligtes at yde andet eller mere end Pengebidrag til Barnets Underholdning; disse kunne forhøjes til det fulde Beløb, som Barnets Underholdning koster, naar Moderen dør; men det uægte Barns Fader kan aldrig tilpligtes at tage Barnet til sig for personlig at opdrage og forsørge det; gjør han det med Moderens Samtykke eller efter hendes Død, er det at betragte som en frivillig Sag. Denne gjenneingribende Forskjel mellem Faderens og Moderens Stilling til det uægte Barn synes ogsaa naturligt at maatte medføre en Forandring i den Stilling, Faderens eller Moderens Ægtefælle indtager til det. Dette er ogsaa forsaavidt anerkendt i den gjældende Ret, som den Kvinde, der gifter sig med en Mand, som har uægte Børn, ikke antages at have nogen Forpligtelse overfor disse efter Mandens Død, naar de leve hos deres Moder, og Faderen kun har ydet Underholdningsbidrag til dem; hvorefter hun antages som Stedmoder at være pligtig at forsørge Mandens uægte Børn i det videre Omfang, naar de have været hos ham og saaledes ere indbragte i Ægtefælle. Men dette sidste Moment, at Manden frivilligt har taget sine uægte Børn til sig, synes ikke at burde forandre hans Ægtefælles Forhold til dem saaledes, at hun paa Grund deraf fik en Forpligtelse til at forsørge dem efter Opøsningen af hendes Ægtefælle med Bønnenes Fader.

Skulken Forpligtelse den, der gifter sig med en Mand eller en Kvinde, som har Stedbørn, paatager sig overfor disse, fremgaaer saa tydeligt af de af Udvalget foreslaaede Bestemmelser, at ingen særskilt Udtalelse i saa Henseende behøves. Af

Udvalgets § 00 fremgaaer, at vedkommende Ægtefælle, saalænge Ægtefælle består, er pligtig i Forening med Stedfaderen eller Stedmoderen at forsørge Stedbørnene; at der efter Ægtefælles Opøsning ikke paahviler ham eller hende nogen Forpligtelse hertil, fremgaaer af Udvalgets § 000. Det er den samme Regel, som gives i den gjældende Ret, og som er foreslaaet i Lovforslaget, § 3. sidste Stykke, ved hvilket dog bliver at bemærke, at det i Lovforslaget synes at være foreglet at give en tilsvarende Regel i § 4 om Hustruens Forpligtelse overfor Mandens Stedbørn.

Udvalget foreslaar en anden Afværelse af Lovforslagets § 5. Den eneste reelle Forskjel fra Lovforslaget er den, at Udvalget har anset det for rigtigst udtrykkelig at udtale, at den Forpligtelse til at udbrede Underholdningsbidrag, som paahviler et Barns kjædelige Fader eller Moder, vedbliver uagtet Ægtefælle, en Sag, hvorom der formentlig ikke bør være nogen Tvivl, men som dog formedelst de bestemte Udtryk i Lovforslagets § 5 maatte kunde blive noget usikker.

Med Hensyn til Lovforslagets § 7 har Udvalget stillet et Ændringsforslag i Behold til den Betragtning, at der i nærværende Lovforslag kun skal optages, hvad der vedrører Fattigvæsenet. Uagtet man i og for sig ikke skjønner, at der kan være Noget at indvende mod den i Lovforslaget givne Regel, at enhver af Ægtefællerne kan fordræ, at den anden skal overtage indtil Halvdelen af Forsørgelsen af de Børn, med Hensyn til hvilke de Begge have Forsørgelsespligt efter Ægtefælles Ophævelse, hører den dog ikke hjemme i en Lov om Fattigvæsenet; i en saadan er der kun Grund til at udtale, at Ægtefællerne overfor det Offentlige Begge ere forpligtede til fuldstændigt at forsørge de nævnte Børn.

Til § 8 har Udvalget stillet Forslag om at lade de to Stykker, hvorefter Paragrafen består, bytte Plads, da det synes naturligt, at Dødsreglen stilles i Spidsen, hvorhos man har foreslaaet en Redaktionsændring i det første Stykke.

Udvalgets § 10 omhandler Inddrivningen af de i de foregaaende Paragrafer nævnte Underholdningsbidrag. Man har tvøvet at burde afskille de Tilfælde, som ere samlede i Lovforslagets § 12, da de formentlig neppe egne sig til at behandles efter samme Regler, og man navnlig, som nedenfor skal omtales, ikke kan gaa ind paa, at Underholdningsbidrag til Forældre eller til Børn over 18 Aars Alder nogenjinde skulde være Gjenstand for Afsoning. I Udvalgets § 10 anbringes, som bemærket, kun Reglerne angaaende Inddrivningen af de i de foregaaende Paragrafer nævnte Underholdningsbidrag. I Overensstemmelse med den gjældende Ret er der gjort en Forskjel mellem Underholdningspenge, som Fædre skulle svare til uægte Børn eller til forlorte, frastilte eller fraseparerede Ægtefælle, og Underholdning til samlevende Ægtefælle eller Børn. Med Hensyn til